Dosarul nr. 3-20/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 septembrie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanţa de judecată, compusă din:
Președinte de şedinţă: judecător Iana Talmaci
Grefier: Marina Strîmbanu

Judecând în şedinţa de judecată publică cauza civilă după acțiunea Stalbe Andrei împotriva Agenției teritoriale Asistență Socială Centru în procedura contenciosului administrativ,

a constatat:

La 03.06.2024 Stalbe Andrei, a înaintat acțiune împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru în procedura contenciosului administrativ.

În motivarea poziției sale a indicat că, conform prevederilor art.19, art. 209, alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 45 alin. (1), art. 46 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, a menționat că, la data de 20.03.2024 a fost emisă Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024, emisă de Șefa Direcției Generale Asistență Socială Strășeni a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Cleopatra Cobzac cu privire la stabilirea graficului de întrevederi a tatălui Stalbe Andrei a.n. ***** cu copilul minor *****. Această Dispoziție a fost recepționată de către Stalbe Andrei, prin intermediului serviciului poștal (scrisoare recomandată) la data de 25.03.2024. Având în vedere prevederile enunțate, la 10.04.2024 Stalbe Andrei prin intermediul serviciului poștal a depus cerere prealabilă. La data de 14.05.2024 prin intermediul serviciului poștal a fost recepționat răspunsul la cererea prealabilă emisă de Direcția Generală Asistență Socială Strășeni a ATAS Centru, Cleopatra Cobzac, înregistrat cu nr. 677 din 29.04.2024 prin care s-a respins cererea prealabilă.

Dat fiind faptul că actul administrativ individual defavorabil – răspunsul la cererea prealabilă emisă de DGAS Strășeni prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de Stalbe Andrei, a fost recepționat la data de 14.05.2024, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 27.05.2024, prin urmare prezenta cerere este depusă în termenul de 30 de zile.

La data de 20.03.2024 prin Dispoziția nr. 04 emisă de Șefa DGAS Strășeni, Cleopatra Cobzac s-a stabilit graficul de întrevederi al tatălui cu fiul. Consideră că Dispoziția menționată este ilegală în partea stabilirii unui grafic discriminatoriu față de tată și emisă cu abateri de la prevederile normative. Din conținutul actului administrativ contestat rezultă că acesta a fost emis de către Șefa DGAS Strășeni a ATAS Centru care potrivit prevederilor HG nr. 256 din 17.08.2023 pentru modificarea unor acte normative (reforma sistemului de asistență socială „.Restart") – structura teritorială de asistența socială este subdiviziune a agenției teritoriale de asistență socială, fără personalitatea juridică, responsabilă de implementarea serviciilor sociale.

Consecvent, HG menționată prevede că prin drogare de la prevederile art. 14 alin. (6) și ale art. 31 alin. (4) din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, agențiile teritoriale de asistență socială dispun de personalitate juridică, sunt amplasate pe teritoriul unității administrativ – teritoriale și sunt grupate zonal, în modul stabilit de către Guvern. În acest context., DGAS Strășeni a ATAS Centru nu deține personalitate juridică și nu este în drept să emită acte administrative individuale, această prerogativă aparținând în

exclusivitate Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru.

Conform art. 20, art. 21, art. 10 alin. (1), art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, reclamantul a menționat că, actele administrative reprezintă modalitatea juridică de organizare a executării și de executare în concret a legii. De aceea, între actul administrativ și lege există totdeauna un raport de subordonare, legalitatea actelor administrative fiind o condiție esențială pentru valabilitatea lor. În context, consideră că, Dispoziția nr. 04 contravine legii *latu sensu* și urează a fi sancționate prin anulare. Nulitatea actului administrativ, considerată a fi sancțiunea cea mai aspră care intervine în situațiile în care actul este afectat de unele vicii sub aspectul legalității. Nulitatea poate privi atât actele administrative normative, cât și cele individuale. Cauzele nulității pot viza nelegalitatea actului administrativ, în sensul încălcării condițiilor de fond, formă și de procedură prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, precum și netemeinicia actului, aplicarea eronată a legii la o anumită situație de fapt.

Consideră că, autoritatea publică emitentă care a emis decizia contestată nu a indicat prevederile normative ce reglementează procedura de emitere a unui nou act administrativ, în contextul în care actul emis anterior nu a fost anulat sau revocat, nu a motivat decizia emisă și nici modul de contestare a acesteia. În conformitate cu prevederile art. 118 Cod administrativ, motivarea soluției adoptate de către autoritatea publică constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate. Anume motivarea soluției prezumă punerea în evidență a unor date concrete, care folosite ca premise, pot determina formularea unei/unor concluzii logice. Or, o simplă afirmare a unei concluzii fără indicarea unei/unor date concrete fără invocarea modului în care a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu presupune nici pe departe ideea de a motiva.

Din conținutul actului administrativ contestat nu este clar care anume probe acumulate de autoritatea emitentă în cadrul procedurii administrative au stat la baza constatării faptului că temeiurile care au determinat stabilirea întrevederilor tatălui cu copilul doar în ziua de vineri-duminică, program pe care reclamantul îl consideră discriminatoriu.

În situația în care în decizia contestată se încalcă prevederile art. 58 alin. (1) din Codul familiei solicită anularea în parte și emiterea unui nou act administrativ cu stabilirea unui grafic de întrevederi egal, câte o săptămână la fiecare părinte. În consecință, autoritatea publică emitentă nu a motivat soluția pronunțată din mai multe aspecte, aceasta s-a rezumat la o reproducere a unor texte legale, prin invocări neargumentate care au caracter general și abstract, fără o abordare concretă a acestora la cauza respectivă și în afara prezentării considerentelor din care să rezulte concret modul în care a apreciat că se impune adoptată anume soluția pronunțată.

Reclamantul consideră că, actul administrativ contestat este discriminatoriu și chiar a înrăutățit situația tatălui, deoarece aceasta a fost lipsit de un weekend din luna, contrar graficului anterior când era fiecare weekend din lună, astfel calificând noul grafic și mai mult în detrimentul său. La fel, din moment ce părinții au drepturi și obligații egale, reclamantul nu este de acord cu decizia de a lua și întoarce copilul la domiciliul mamei, de asemenea calificând această decizie discriminatorie și în detrimentul său.

În consecință, reclamantul solicită, să fie anulată în parte Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024, emisă de Șefa Direcției Generale Asistență Socială Strășeni a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Cleopatra COBZAC cu privire la stabilirea graficului de întrevederi a tatălui Stalbe Andrei, născut la *****, c/p ***** cu copilul minor *****; Să fie anulat răspunsul la cererea prealabilă emis de Direcției Generale Asistență Socială Strășeni a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Cleopatra COBZAC, înregistrat cu nr. 677 din 29.04.2024 prin care s-a

respins cererea prealabilă depusă de Stalbe Andrei, născut la *****, c/p *****; Să fie obligat pârâții Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Strășeni să emită un act administrativ în partea stabilirii graficului de întrevederi a tatălui Stalbe Andrei, născut la *****, c/p ***** cu copilul minor *****, după cum urinează: o săptămână copilul va locui cu tata, iar următoarea săptămână cu mama, cu indicarea expresă a faptului că tatăl este responsabil de a lua copilul, iar mania de a îl lua înapoi de la tata. Vacanțele în care fiul minor le va petrece împreună cu tata: pentru anii pari: Vacanța de iarnă: începând cu data de 25 decembrie până la data de 8 ianuarie inclusiv a anului următor fiul minor ***** să petreacă împreună cu tata Stalbe Andrei, născut la *****, c/p ***** Vacanța de vară: începând cu data de 01 iunie până la data de 15 iulie inclusiv, copilul ***** să petreacă împreună cu tata Stalbe Andrei, născut la *****, c/p *****. La buna înțelegere a părinților pot fi organizate și alte vacanțe pentru fiul minor, acționând astfel în interesul superior al copilului. Pentru anii impari: Vacanța de iarnă: începând cu data de 7 ianuarie până la data de 22 ianuarie inclusiv copilul ***** să petreacă împreună cu tata Stalbe Andrei, născut la *****, c/p *****. Vacanța de vară: începând cu data de 01 iulie până la data de 25 august inclusiv, copilul ***** să petreacă împreună cu tata Stalbe Andrei, născut la *****, c/p *****. La buna înțelegere a părinților pot fi organizate și alte vacanțe pentru fiul minor, acționând astfel în interesul superior al copilului. Celebrarea unor evenimente importante: Ziua de naștere a copilului să fie petrecută împreună cu ambii părinți. în cazul dezacordului, se cere ca jumătate de zi (4 ore) copilul să o petreacă cu tatăl copilului, iar cealaltă jumătate cu mama. în ziua de naștere a tatălui Stalbe Andrei, născut la ***** copilului, la data de 05 iulie, copilul să o petreacă la domiciliul tatălui. în anii impari, ziua de Paște copilul să o petreacă împreună cu tata cu rămânerea peste noapte la domiciliul tatei.

La data de 29.07.2024 Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru a depus referință prin care a comunicat că, la data de 12.04.2024, cet. Stalbe Andrei a înaintat cerere prealabilă către Structura Teritorială Asistenţă Socială Străşeni, solicitând să fie anulată în parte Dispoziţia nr. 04 din 20.03.2024 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere a tatălui Stalbe Andrei, d.n.*****, cu copilul minor *****, d.n.*****, şi emiterea unui act administrativ în partea stabilirii graficului de întrevedere după cum urmează: o săptămână copilul va locui cu tata, iar următoarea săptămână cu mama cu indicarea expresă a faptului că tatăl este responsabil de a lua copilul, iar mama de al lua de la tata. Prin Dispoziţia Structurii Teritoriale Asistenţă Socială Străşeni, nr. 04 din data de 20.03.2024, a fost emis grafic de întrevedere a tatălui Stalbe Andrei cu copilul minor *****, prin care s-a stabilit următorul grafic de vizite: - I-a, II-a şi a III-a zi de vineri a lunii de la orele 16:00 până duminică la orele 14:00, tatăl va lua copilul şi-l va întoarce la domiciliul mamei; - Anii pari - vacanţa de vară - începând cu data de 01 iunie până la data de 15 iulie; - Anii impari - vacanţa de vară - începând cu data de 01 iulie până la data de 25 august; - Ziua copilului - rămâne la decizia copilului minor *****, d.n. *****; Comisia pentru examinarea litigiilor de familie, privind exercitarea drepturilor părinteşti în cazul când părinţii locuiesc separat analizând normele de drept, având la bază actul notarial din data de 11.08.2020, acționând în interesul superior al copilului, cat şi în ceea ce priveşte dreptul părintelui care trăieşte separat de copil de a contribui la buna creştere şi educaţie a acestuia a stabilit grafic de întrevedere menţionat mai sus. Specifică, că comisia s-a condus de acordul părţilor stabilit la notar cu privire la întrevederea tatălui cu copilul minor, faptul că copilul are vârsta de 9 ani şi frecventează instituţia de învățământ din s. *****, r. Străşeni, iar cerere cet. Stalbe Andrei, o săptămână copilul să locuiască cu tata în mun. Chişinău şi următoarea săptămână cu mama în s. *****, r. Străşeni, este o modalitate de trai a copilului cu fiecare din părinţi, dar nu un grafic de întrevedere.

Drept urmare, art. 63, alin. (1), (2) din Codul Familiei RM, reglementează că în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. în cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ținând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

Astfel, părţilor in cadrul şedinţei comisiei pentru examinarea litigiilor de familie, privind exercitarea drepturilor părinteşti în cazul când părinţii locuiesc separat le-a fost recomandat să se adreseze în instanţa de judecată, în vederea stabilirii domiciliului copilului minor. Totodată, prin Ordinul nr. 86-g din 19.04.2024 cu privire la aprobarea Regulamentelor de organizare şi funcţionare a Structurilor Teritoriale de Asistenţă Socială din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru, a menționat că Structura Teritorială de Asistenţă Socială Străşeni are următoarele atribuţii: 1) asigură prestarea serviciilor sociale în corespundere cu regulamentele de organizare şi funcţionare şi standardele minime de calitate ale serviciilor respective. 2) recepţionează, înregistrează şi examinează petiţii și cereri de acordare a măsurilor de asistenţă social şi informează solicitanţii cu privire la rezultatul examinării. 3) din numele Agenţiei, îndeplinește funcția de autoritate tutelară teritorială. 4) asigură activitatea consiliilor, comisiilor, echipelor multidisciplinare, grupurilor de lucru, grupurilor de experţi şi a altor structuri teritoriale respective. În acelaşi context, conform capitolului IV, alin. (11) Şeful structurii teritoriale are dreptul de semnătură a următoarelor acte: 1) Avize 2) avize-concluzii; 3) referinţe; 4) cereri de chemare in judecată (în numele beneficiarilor); 5) demersuri; 6) decizii/dispoziţii/ordine/permisiuni; 7) certificate; 8) avertizări; 9) acorduri cu beneficiarii.

În conformitate cu art. 52 alin. (1), art. 64 alin. (2) și (2/1) din Codul familiei, menționează că, autoritatea tutelară teritorială Străşeni, în momentul adoptării graficului a pus în balanţă atât drepturile şi obligaţiile tatălui cât şi ale mamei, reieşind din interesele şi necesităţile esenţiale ale copilului şi a acordului notarial stabilit de către părţi. A luat în considerare vârsta copilului şi frecventarea studiilor, de proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat de copil, astfel încât drepturile părinteşti să fie exercitate într-un mod echitabil. Decizia adoptată de către autoritatea tutelară teritorială privind stabilirea graficului, a fost una rezonabilă, asigurându-i tatălui timpul optim de a-şi vizita copilul ce are domiciliu cu celălalt părinte.

În concluzie a menționat că, structura teritorială de asistenţă socială, a acţionat doar în interesul superior al copilului, a emis un act legal şi întemeiat, pertinente şi admisibile, conform legislaţiei în vigoare.

În ședința de judecată reclamantul Stalbe Andrei nu s-a prezentat fiind citat legal, nu a comunicat instanței motivele neprezentării, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedura scrisă, din considerentele menționate, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

În ședința de judecată reprezentantul Agenției teritoriale Asistență Socială Centru, Budeci Iulia a comunicat că s-a acționat doar în interesul superior al copilului și acesta clar vociferează

că nu dorește să meargă la tata. Copilul are deja vârsta de 10 ani. La fel, la emiterea graficului s-a luat în considerare și acordul încheiat între părinți.

În ședința de judecată partea terță Stalbe Alexandrina, a comunicat că la momentul de față copilul nu dorește de loc să meargă la tata, nu doar conform graficului. Copilul nu dorește din motive personale, nu are atașament față de tatăl, ultimul nefiind implicat la general în viața copilului. Conversațiile între copil și tată durează maxim 10 secunde, câte un apel în 1-2 săptămâni, și acestea au început să se reducă considerabil. Aceasta este dorința copilului. Dacă instanța o să simtă necesitatea, poate audia și copilul, din câte cunoaște la 10 ani copilul deja deține așa drept.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetând şi analizând minuţios pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele sub formă de înscrisuri anexate, prin prisma normelor legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art. 13 din Convenție, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele

general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Potrivit art. 39 alin. (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 114 din Constituția Republicii Moldova, justiţia se înfăptuieşte în numele legii numai de instanţele judecătoreşti.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Potrivit art. 218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Potrivit art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune

(acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Aliniatul (2) al aceluiași articol stabilește că, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I.prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual favorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiul în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual, Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024 privind stabilirea graficului de întrevedere.

Potrivit Dispoziției nr. 04 din 20.03.2024 privind stabilirea graficului de întrevedere, a fost stabilit începând cu data de 20.03.2024 graficul de întrevedere a cet. Stalbe Andrei cu copilul minor ***** cu aprobarea unui grafic de întrevedere. În Dispoziția menționată, la pct. 3, fiind indicat termenul și modul de contestare a actului administrativ și anume, termen de 30 de zile de la comunicare. Dispoziția fiind expediată lui Stalbe Andrei la data de 21.03.2025. (f.d.10, 14 și verso)

La data de 10.04.2024 Stalbe Andrei a depus cerere prealabilă către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială Strășeni prin care a solicitat anularea Dispoziției nr. 04 din 20.03.2024. (f.d.11-13)

Prin răspunsul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Strășeni nr. 677 din 29.04.2024 i s-a comunicat lui Andrei Stalbe că dispoziția nr. 04 din 20.03.2024 a fost elaborată în interesul superior al copilului, conform prevederilor legale, fiind una legală și întemeiată. (f.d.55)

Conform art. 224 alin. (1) Cod administrativ, Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e). (2) Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Codul administrativ, revine Judecătoriei Strășeni, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Din analiza cererii de chemare în judecată depuse de Stalbe Andrei, instanța constată că aceasta vizează o acțiune în contestare și obligare, promovată cu respectarea tuturor exigențelor de formă și fond impuse de legislație – competența materială și teritorială, respectarea termenului legal de sesizare și parcurgerea procedurii prealabile obligatorii. Prin urmare, instanța reține că acțiunea întrunește condițiile de admisibilitate, motive din care instanța de insolvabilitate v-a purcede la examinarea cauzei în fond.

În ceea ce privește competența materială, instanța reține că potrivit art. 39 alin. (2) și art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care pretinde încălcarea unui drept sau interes legitim prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă. Având în vedere că actele administrative contestate au fost emise de DGAS Strășeni, instanța constată ca este competentă de a examina acțiunea în speță.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 6 alin. (1)-(2) din Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.

Potrivit art. 7 Cod administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Potrivit art. 36 din Codul administrativ, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sânt considerate valori supreme și sânt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora *(cauza Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).*

Noţiunea de „act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea

reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Potrivit art. 11 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) *acte favorabile* – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Din actele dosarului rezultă că, potrivit certificatului de divorț Stalbe Andrei și Stalbe Alexandrina au divorțat la data de 11.09.2020 (f.d.7). Potrivit certificatului de naștere nr. NA-VI *****, Stalbe Andrei și Stalbe Alexandrina sunt părinți a copilului ***** IDNP *****, născut la ***** (f.d.6)

La data de 19.03.2024, prin ordinul nr. 02 s-a dispus întrunirea în ședință a Comisiei privind examinarea litigiilor privind exercitarea drepturilor părintești în cazul când părinții locuiesc separat, și anume stabilirea graficului de întrevedere a cet. Stalbe Andrei cu copilul minor *****, care locuiește cu mama Stalbe Alexandrina. (f.d.40)

În acest sens, la datat de 20.03.2024 a fost emisă Dispoziția nr. 04 prin care s-a dispus: „ Se stabileşte, începând cu data 20.03.2024, graficul de întrevedere a cet. Stalbe Andrei cu copilul minor: *****, d.n. ***** şi se aprobă următorul grafic de întrevederi: - I-a, II-a şi III-a zi de vineri a lunii de la orele 16:00 până duminică la orele 14:00, tatăl va lua copilul şi-l va întoarce la domiciliul mamei; - Anii pari - vacanţa de vară - începând cu data de 01 iunie până la data de 15 iulie; - Anii impari - vacanţa de vară - începând cu data de 01 iulie până la data de 25 august; - Ziua copilului - rămâne la decizia copilului minor *****, d.n. *****; Se atenţionează părţile despre răspunderea acestora în cazul influenţei negative asupra copilului minor şi predispunerii acestuia împotriva unuia din părinţi. Prezenta Dispoziţie poate fi contestată cu cerere prealabilă adresată Structurii teritoriale de asistenţă socială Străşeni, cu sediul mun. Străşeni, str. M, Eminescu 28, in termen de 30 zile de la comunicare, în corespundere cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova. Prezenta dispoziţie se aduce la cunoştinţă părţilor de către specialistul principal din cadrul Direcţiei protecţia copilului şi a familiei (D. Iagun). Controlul executării prevederilor prezentei dispoziții se pune în sarcina șefului Direcției protecția copilului și a familiei (N. Stamati).” (f.d.48)

La data de 12.04.2024 Stalbe Andrei a depus cererea prealabilă către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială Strășeni prin care a solicitat anularea Dispoziției nr. 04 din 20.03.2024 (f.d.52-54 și verso), iar prin răspunsul nr. 677 din 299.04.2024 a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Strășeni i s-a comunicat lui Andrei Stalbe că dispoziția nr. 04 din 20.03.2024 a fost elaborată în interesul superior al copilului, conform prevederilor legale, fiind una legală și întemeiată. (f.d.55)

Stalbe Andrei nefiind de acord cu Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024 a depus la Judecătoria Strășeni cererea de chemare în judecată prin care a solicitat anularea în partea a Dispoziției menționate, cu anularea răspunsului la cererea prealabilă sub nr. 677 din 29.04.2024, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de Stalbe Andrei. Să fie obligată Agenția Teritorială de

Asistența Socială Centru, Structura Teritorială de Asistența Socială Strășeni să emită un act administrativ în partea stabilirii graficului de întrevedere a tatălui Stalbe Andrei cu copilul minor *****.

Conform art. 3 alin. (9) al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, statele trebuie să respecte dreptul copilului separat de cei doi părinți ai săi sau din unul din ei, de a întreține în mod regulat relații personale sau contacte directe cu cei doi părinți ai săi.

Potrivit art. 51 alin. (2) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art. 60 din Codul familiei, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. (3) Părinţii sânt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii până la sfârșitul anului de învățământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituţia de învățământ şi forma de instruire sânt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului. (4) Litigiile dintre părinţi privind educaţia şi instruirea copiilor se soluţionează de către autoritatea tutelară locală, iar decizia acesteia poate fi atacată pe cale judecătorească. Autoritatea tutelară recomandă părinţilor să se adreseze unui mediator pentru soluţionarea litigiului.

Potrivit art. 64 Codul familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică. (2) Părinţii au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părinteşti de către părintele care locuieşte separat de copil. Litigiile apărute se soluţionează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanţa judecătorească, care va emite hotărârea respectivă. Părinţii pot, din iniţiativă proprie sau la recomandarea autorităţii tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului. (2^1) La stabilirea programului de întrevederi se ține cont de atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, de vârsta copilului și frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare de către acesta, de calitățile morale ale părinților, de relațiile dintre copil și fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat de copil, astfel încât drepturile părintești să fie exercitate într-un mod echitabil. (2^2) În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă temporar în altă localitate din țară sau de peste hotare, la muncă sau în alte scopuri, iar copilul rămâne în grija altei persoane, părintele care locuiește separat de copil își păstrează dreptul de a vizita copilul conform programului de întrevederi. (2^3) În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă în altă localitate din țară sau de peste hotare împreună cu copilul ori lăsând copilul în custodie, acesta asigură comunicarea copilului cu celălalt părinte prin intermediul tehnologiilor

informaționale sau prin alte mijloace, precum și posibilitatea vizitării copilului de celălalt părinte. (3) În cazul nerespectării hotărârii instanţei judecătoreşti, la cererea părintelui care locuieşte separat de copil, instanţa judecătorească, ținând cont de interesele şi opinia copilului, în funcţie de vârsta şi gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta. (4) Părinţii care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informaţiile ce se referă la copilul lor de la toate instituţiile educative, curative, de asistenţă socială etc. Comunicarea informaţiei poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanţa judecătorească.

Potrivit art. 3 alin. 2) din Convenția cu privire la drepturile copilului, Statele părți se obligă să asigure copilului protecția și îngrijire necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal și în acest scop vor lua toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Convenție, Statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Astfel, instanța de judecată reține că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia.

Potrivit art. 9 alin. (1) din aceiași lege, copilul separat de un părinte sau de ambii părinți are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului, Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală și socială.(2) Părinților sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.

Astfel, instanța de judecată a constatat că, părinții copilului locuiesc separat și neajungând la o înțelegere amiabilă privind întrevederile cu copilul, au solicitat stabilirea graficului de întrevederi cu copilul din care motive a fost necesară implicarea și Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială Strășeni, care în urma studierii multiaspectuale în comisie, cu consultarea specialiștilor au emis Dispoziție nr. 04 din 20.03.2024 prin care a fost stabilit grafic de întrevedere a cet. Stalbe Andrei cu copilul minor *****.

Instanța consideră că, Dispoziția nr.04 din 20.03.2024 a fost emisă în conformitate cu prevederile legale și în interesul superior al copilului.

Se reține că, originea noțiunii de interes al copilului, provine din realizarea faptului că acesta este un individ care are nevoi și drepturi distincte de cele ale părinților. Prin urmare, interesul său poate fi diferit de cel al părinților sau tutorilor săi. Prin urmare, este normal ca interesul copilului să prevaleze în fața altor interese atunci când se ia măsuri cu privire la copil.

În acest context, instanța v-a critica alegațiile reclamantului precum că Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024 emisă de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială Strășeni este discriminatorie și în detrimentul său, or, în accepțiunea instanței, graficul de întrevedere stabilit de autoritatea tutelară asigură în mod efectiv și eficient dreptul reclamantului părinte de a comunica cu copilul și de a participa la educarea lui.

La fel, instanța de contencios administrativ constatată că acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or poziția reclamantului expusă în acțiune este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe propriile interese, fără a se lua în seamă interesul superior al copilului, or copilul trebuie să se afle în mediul comod, iar faptul că părinții au divorțat, nici într-un caz nu trebuie să afecteze viața cotidiană a copilului, viața cu care el a fost deprins.

Instanța mai concluzionează că, indiferent de natura relațiilor dintre părinți, copilului trebuie să i se asigure un mediu echilibrat din punct de vedere efectiv și emoțional, fără tensiuni.

Mai mult, în viziunea instanței, acest grafic stabilit de organul competent are în prim plan interesele supreme ale copilului minor, consacrate în legislația națională și cea internațională, ținând cont de vârsta lui, de atașament față de ambii părinți. Respectiv, prin Dispoziția emisă, autoritatea competentă și-a realizat scopul său legal și ținând cont de drepturile egale ale ambilor părinți, cât și posibilitățile acestora – a emis o dispoziție întemeiată.

În contextul dat, instanța reține că, autoritatea publică a acționat în limitele competenței sale, cu respectarea procedurii legale și a principiilor care guvernează activitatea administrativă, având ca scop final asigurarea bunăstării și protejării intereselor copilului.

În acest context, instanța de judecată, conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, prin urmare argumentele părții reclamante în acest sens sunt lipsite de suport juridic.

Cu referire la alegațiile reclamantului precum că, actul administrativ contestat contravine legii deoarece a fost emis de o entitate care nu are personalitate juridică, instanța le apreciază critic, or conform actelor anexate de Structura Teritorială Asistență Socială Strășeni, a Structurii Teritoriale de Asistență Socială Centru, șefa a STAS Strășeni, Cleopatra Cobzac conform Regulamentului de organizare și funcționare a Structurii Teritoriale de Asistență Socială Strășeni din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru unde sunt expres prevăzute sarcinile de bază ale șefului și ale subdiviziunilor interne ale structurii teritoriale, s-a stabilit că, șefa a STAS Strășeni, Cleopatra Cobzac avea toate atribuțiile corespunzătoare pentru a emite și semna Dispoziția nr. 04 din 20.03.2024.

Instanța reține că, în speță, autoritatea publică pârâtă a acționat în limitele competenței sale materiale și funcționale și a emis actul administrativ contestat în cadrul unei proceduri administrative care, din perspectiva exigențelor Codului administrativ, satisface criteriile esențiale ale legalității, proporționalității și exercitării dreptului discreționar în scopul pentru care acesta a fost recunoscut de lege. Din ansamblul materialelor cauzei rezultă că stabilirea graficului de întrevedere nu a constituit o manifestare arbitrară de voință, ci o măsură de individualizare administrativă adoptată în contextul exercitării atribuțiilor de autoritate tutelară teritorială, având ca finalitate protecția interesului superior al copilului, criteriu care prevalează în mod necesar asupra confortului logistic al oricăruia dintre părinți atunci când aceste interese sunt concurente.

În ceea ce privește principiul legalității, instanța constată că actul administrativ a fost emis într-un domeniu în care legea impune intervenția autorității tutelare în vederea organizării exercitării drepturilor părintești în situația părinților care locuiesc separat, iar autoritatea a operat

în cadrul normativ incident, făcând trimitere la circumstanțele familiale concrete, la vârsta copilului, la frecventarea instituției de învățământ și la acordul notarial anterior încheiat de părți. Împrejurarea că reclamantul invocă lipsa personalității juridice a structurii teritoriale nu conduce, prin ea însăși, la concluzia nulității actului, în condițiile în care, din referința depusă de pârâtă și din actele interne de organizare rezultă că structura teritorială exercită, din numele Agenției, funcția de autoritate tutelară teritorială și deține drept de semnătură pentru acte cu caracter dispozitiv în materia protecției copilului, inclusiv dispoziții/decizii, ceea ce confirmă că emiterea actului s-a realizat în regim de competență delegată/funcțională, în interiorul arhitecturii instituționale și nu în afara acesteia.

Sub aspectul proporționalității, instanța reține că măsura stabilită – întrevederi în primele trei weekenduri ale lunii, cu interval temporal determinat, precum și reguli clare privind preluarea și readucerea copilului – reprezintă o soluție aptă să realizeze scopul legitim urmărit, anume menținerea relației personale dintre copil și părintele care locuiește separat, fără a perturba excesiv programul educațional și rutina minorului. Instanța apreciază că autoritatea a plasat în balanță, în mod rezonabil, atât dreptul tatălui la viață de familie și la relații personale cu copilul, cât și necesitatea ca minorul să beneficieze de stabilitate, predictibilitate și un mediu psihologic securizant, corespunzător vârstei sale. Solicitarea reclamantului de a institui o alternanță săptămânală a domiciliului copilului între municipiul Chișinău și satul Cojușna nu poate fi examinată ca o simplă ajustare a programului de vizite, ci tinde, în esență, la o reconfigurare a locuirii efective a minorului, care excedează obiectul unui grafic de întrevedere și intră în sfera stabilirii domiciliului copilului, materie guvernată de reguli speciale și, în caz de litigiu, de competența instanței, cu administrarea unui probatoriu complex orientat exclusiv spre interesul superior al copilului. În acest sens, instanța reține caracterul pertinent al poziției pârâtei potrivit căreia alternanța săptămânală propusă ar presupune schimbări repetate de mediu, de rută, de regim zilnic și de suport educațional, cu un potențial real de afectare a echilibrului emoțional al minorului, mai ales în contextul vârstei de 9 ani și al frecventării unei instituții de învățământ într-o localitate determinată.

În ceea ce privește dreptul discreționar al autorității, instanța reamintește că acesta nu reprezintă libertatea de a decide după preferințe subiective, ci competența de a alege, dintre mai multe soluții legal admisibile, pe aceea care corespunde cel mai bine scopului legii și situației de fapt, cu condiția respectării limitelor legale, a raționalității și a interdicției arbitrarului. În speță, autoritatea a justificat opțiunea sa prin raportare la acordul notarial existent între părți, la vârsta copilului, la programul școlar și la distanța dintre localitățile de domiciliu ale părinților, ceea ce indică faptul că decizia a fost fundamentată pe elemente obiective, verificabile și direct relevante pentru finalitatea intervenției administrative. Simpla împrejurare că reclamantul locuiește în altă localitate și apreciază graficul drept incomod nu poate constitui, în sine, un criteriu juridic de cenzurare a actului administrativ, întrucât dreptul părintelui de a întreține relații personale cu copilul nu se exercită în mod izolat și preferențial, ci în coordonare cu interesul superior al minorului, care are prioritate și funcționează ca reper determinant al oricărei măsuri în această materie. Instanța reține că interesul superior al copilului nu este o formulă declarativă, ci un standard juridic concret, care reclamă stabilitate, continuitate, evitarea stresului organizațional repetat și menținerea unui climat psihologic sănătos; or, din perspectiva acestui standard, soluția aleasă de autoritate păstrează o legătură suficientă și regulată cu părintele care locuiește separat, fără a supune minorul la schimbări frecvente și potențial destabilizatoare ale mediului de viață.

Prin urmare, instanța conchide că, la emiterea actului administrativ contestat, pârâta a respectat principiul legalității, a aplicat în mod rezonabil testul proporționalității și a exercitat

dreptul discreționar în scopul pentru care a fost conferit de lege, iar nemulțumirea reclamantului întemeiată exclusiv pe criteriul comodității personale a programului nu este, prin ea însăși, aptă să răstoarne prezumția de legalitate a actului și nici să justifice intervenția instanței în substituirea aprecierii autorității cu o soluție care ar schimba natura măsurii dintr-un grafic de întrevedere într-un regim de locuire alternantă, cu consecințe directe asupra stabilității și echilibrului minorului.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și materialul probator administrat, instanța nu a constatat careva abateri la desfășurarea procedurii administrative și emiterea actului administrativ, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de Stalbe Andrei, ca fiind neîntemeiată, or autoritatea pârâtă prin Dispoziția contestată nu a făcut altceva de cât a confirmat dreptul legal al tatălui de a avea întrevederi cu copilul minor, conducându-se exclusiv de interesul suprem a copilului.

În conformitate cu prevederile art.224 din Codul administrativ, art. 236-241 CPC RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea depusă de Stalbe Andrei împotriva Agenției teritoriale Asistență Socială Centru cu privire la anularea Dispoziție nr. 04 din 20.03.2024 și obligarea emiterii unei alte dispoziții privind stabilirea graficului de întrevederi cu copilul minor – se respinge ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Strășeni sediul Central. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Strășeni sediul Central.

Președinte de şedinţă
judecător **Iana Talmaci**